

MESAJ

pentru domnul Klaus Iohannis,
Președintele României

CONSTANTIN BOȘTINĂ

Eu nu sunt un regalist. Dar nici nu antipatizez monarhia „din principiu”. Deși m-am născut în regat, de la vârsta de 2 ani am crescut și m-am educat în republică și m-am obișnuit cu aceasta. Dar Casa Regală de sorginte germană face parte din istoria trecută a României și a reușit, cu unele excepții, să facă și istorie mare pentru România.

Citind cartea scrisă de Eugen Wolbe, *Ferdinand I, Întemeietorul României Mari*, în prefața semnată de Gabriel Badea-Păun, mi-a reținut atenția un comentariu pe care îl reproduc în cele ce urmează:

„Departate de imaginea de autoritate necontestată pe care o avușese regele Carol I, noul suveran urcat pe tronul României la puțină vreme de la izbucnirea Primului Război Mondial, cel despre care Iorga a scris că «era pentru cei mai mulți un necunoscut și un neșinut în seamă, pentru câțiva o taină, aproape pentru nimeni o siguranță», s-a arătat încă dintru început profund atașat de prerogativele și rolul pe care Constituția din 1866 i le atribuia, fără a încerca vreodată să le forțeze așa cum o făcuse predecesorul său. Într-o convorbire, în octombrie 1914, regele Ferdinand îi declara lui I.G. Duca: «Eu sunt un rege constituțional, prin urmare, dacă țara crede că interesele ei îi dictează să meargă împotriva Puterilor Centrale, nu în mine va găsi ea o piedică în realizarea idealului ei național».

Umilit de Hohenzollerni, care l-au scos din rândurile lor, regele Ferdinand a rezistat cu demnitate. După unirea Basarabiei cu România, regele a ordonat a doua mobilizare a armatei române la 27 octombrie/10 noiembrie 1918. «Regele vostru vă cheamă la luptă ca să înfăptuiți visul vostru de atâtea veacuri: unirea tuturor românilor... Frații voștri din Bucovina și Ardeal vă cheamă pentru această ultimă luptă, ca prin văntul vostru să le aduceți eliberarea de sub jugul străin». Iar la 1 decembrie 1918, «Adunarea Națională a tuturor românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească decretează unirea acelor români și a teritoriilor locuite de ei cu România». Acest lucru l-a făcut pe Ferdinand I să declare cu satisfacție: «Când am luat moștenirea întemeietorului României moderne, am făgăduit înaintea reprezentanților națiunii că voi fi un bun român. Cred că m-am ținut de cuvânt».

Și istoria a dovedit că, deși nu s-a născut pe pământ românesc, cât timp a condus România regele Ferdinand a fost un bun român.

În anul 2014, poporul român, cu o majoritate de necontestat a votanților, și-a ales un președinte aparținând minorității germane, dar născut pe pământ românesc și ai cărui strămoși au venit pe aceste meleaguri încă din secolul al XVI-lea.

De 25 de ani, România este într-o căutare continuă. A făcut și opțiuni fundamentale, cu potențial benefic pentru

prezentul și viitorul său, prin aderarea la NATO și la UE. Dar reconstrucția instituțională pe plan intern a societății nu-și găsește încă direcția. Cauza: absența unei clase politice dedicate dialogului responsabil și reconstrucției naționale. În timpul ultimului sfert de secol au prevalat luptele politice sterile, generate de interesele de grup, în detrimentul țelurilor naționale și binelui comun.

Klaus Iohannis, în campania electorală, a candidat sub deviza „ROMÂNIA LUCRULUI BINE FĂCUT”. După alegerea sa ca Președinte al României, românul de naționalitate germană a declarat ritos: „Românii prin votul lor au spus foarte clar: stop și de la capăt”.

Românii vor să înțeleagă din spusele Președintelui Klaus Iohannis că tot ce a făcut rău țării și poporului în ultimii 25 de ani trebuie stopat. Evident, ceea ce a fost bun trebuie continuat și perfecționat mai departe. Obiectivul neabătut – interesul național.

România are o Constituție. Bună sau mai puțin bună. Indiferent dacă și când va fi modificată legea fundamentală a statului, fiți un președinte constituțional. Când ceva este interpretabil, dar este benefic poporului, nu vă situați pe poziții partizane, exprimați-vă transparent și tranșant, jucați-vă rolul constituțional de mediator și consultați toate forțele politice parlamentare, dar și societatea civilă. Nu ezitați, pentru problemele fundamentale care țin de interesul comun, să vă adresați – prin referendum – poporului.

Fiți un președinte inițiator, cerând neobosit Parlamentului, Guvernului, Justiției, societății civile să-și respecte menirea, lucrând numai și numai pentru țară. Cu atât mai mult, generația tânără are nevoie să-și recupereze încrederea în funcționalitatea democrației politice și a economiei de piață, prin toate instituțiile pe care se sprijină acestea. Și nu vorbim aici despre naționalism, ci despre un patriotism necesar, un sentiment esențial pentru demnitatea internă și internațională a României. Așa au făcut și așa vor face și de acum înainte națiunile avansate economic, social, politic, cultural.

Numai așa veți reuși să puneți în dificultate acea parte a clasei politice care gândește îngust, pentru ea însăși, nu pentru popor și veți reuși astfel să facilitați chiar scoaterea ei din scenă. Cu forțele politice dedicate binelui jucați-vă rolul de integrator, încercând să constituiți, cu sprijinul Parlamentului, un guvern format din toate partidele parlamentare sau, dacă nu, cel puțin o platformă guvernamentală acceptată de toate forțele politice, cu programe economice prioritare pentru țară. Și atunci, poporul va putea spune: „Da, avem un președinte bun român!” ■

Dr. ec. Constantin Boștină este vicepreședinte al AGER, președinte al ASPES și director general al Grupului de presă „ECONOMISTUL”.